

ובדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד השלישי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ויאמר משה לחובב בן רעואל המדיני חתן משה (במדבר י' כט)

מובא ב'מדרש הגדול' על פסוק זה: זה הוא שאמר הכתוב רעך ורע אביך אל תעזב ובית אחיד אל תבא ביום אידיך. טוב שכן קרוב מאח רחוק (משלי כו יז). רעך ורע אביך — זה הקדוש ברוך הוא שקרא לישראל אחים ורעים, שנאמר ורע אברהם אהבי (ישעיה מא ח). אל תעזב. ואם עזבת תן דעתך. בית ישמעאל ועשו אל תבוא ביום אידיך. אמר ר' לוי כשהגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לבבל היו כפותין מאחוריהן ונתונים בשלשלאות והולכין ערומים כבהמות, וכיון שעברו על בני ישמעאל אמרו להגמונות שעליהן עשו עמנו מדת הרחמים והעבירונו על בני ישמעאל אחינו. עשו להן כך. יצאו בני ישמעאל לקראתן והוציאו להן פת וציר עמה והביאו נודות ריקים וצבעוס במים ותלאום בשערי אהליהן. כשראו ישראל כך נתישבה דעתן סבורין שהן מליאים מים. אמרו להן אכלו פת תחלה ואחר כך נביא לכם מים. אכלו הפת, באו אצל הנודות ולא מצאו מים והיו נושכין בשניהן באותן הנודות ונכנסה רוח חמה לתוך מעיהם ומתו שנאמר משא בערב (שם כא יג). משוי קשה על בני ערב, אמר להן כזה ארחות דדנים דרכן שלבני אדם לקבל את בני דודיהן כך. בנוהג שבעולם הבא מן הדרך מקדימין לו שלום ומים, שנאמר לקראת צמא היתיו מים (שם יד) ואתם יושבי ארץ תימא בלחמו קדמו נודד (שם) אין אתם יודעין כי מפני הרבות נדרו (שם טו), אביכם שהיה מושלך בצמא במדבר פתחתיו לו הבאר, שנאמר ויפקח אלד"ים את עיניה ותרא באר מים (בראשית כא יט) ואתם עשיתם כן. טוב שכן קרוב מאח רחוק, טוב היה יתרו שהיה רחוק מישראל מעשו אחיו שליעקב. ביתרו כתיב ויאמר שאול אל הקיני... ואתה עשית חסד עם כל בני ישראל (שמואל א' טו ו). את מוצא כל מה שכתוב ביתרו לשבח כתוב בעשו לגנאי. בעשו כתיב נשים בציון ענו (איכה ה יא), ביתרו ויתן את צפרה בתו למשה (שמות ב כא) בעשו כתיב אוכלי עמי אכלו לחם (תהלים יד ח), ביתרו כתיב קרא לו ויאכל לחם (שמות ב כ), בעשו ולא ירא אלהים (דברים כה יח), ביתרו יראי אלהים אנשי אמת (שמות יח כא). עשו ביטל את הקרבנות, יתרו ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים (שם יב), בעשו ויבא עמלק (שם יז ח), שמע בצרתן מזדווג להן, יתרו שמע בטובתן ונדבק בהן וישמע יתרו... חתן משה (שם יח א) הא לפי שהיה ביתרו כל חמדות הטובות הללו אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה קרבהו ואל תרחקהו. ומניין שעשה משה כן, שנאמר ויאמר משה לחובב בן רעואל. עכ"ל.

להרע לשני, זה לא דוקא בגוף כמו שעשו בני עשו לעם ישראל בגלותם. אלא הרעה הגדולה היא נזק ברוח, להורידם מדרגתם הרוחנית, וכפי שמוכח בספר 'קורא הדורות' לרב אברהם ערוסי זצ"ל (בהוצאת נוסח תימן עמ' ס"ט) שאחר שגלו אבותינו לתימן וישבו על ההר ברא"ש שהוא הר נקום אשר מעל לאוול (צנעא) ישבו שם תר"ע שנים ולא יכלו הגוים ליקרב אליהם מרוב קדושתם, כי אם היו עולים הגוים להלחם בהם היה יוצא אחד מהיהודים וצועק בקול גדול יאל שדי, ומיד היתה יורדת אש מן השמים ומסבבת אותם. וכיון שכך נתייעצו הגוים ביניהם כיצד להורידם מההר, ונתן ה' בהם עצה ללמד את היהודים איך לרמות במשא ומתן. וכן עשו. ופסקה האש ושלטו בהם הגוים יעו"ש באורך.

ואחד הדברים הכואבים והקשים הוא ענין המשפחה. ר"ל, כאשר נאלצים להתארח בחגים ובמועדים בבית הורים או בבית קרובי משפחה אשר אין רוח המקום נוחה מהנמצאים שם, או מהדברים הנמצאים שם, צריך לידע כיצד להתמודד עם זה. לא אחת נשאלנו ע"י הורים מה נעשה שבכבוד הורינו אנו חייבים, ואם לא נלך אליהם יפגעו מזה, אך הצניעות חסרה שם, או מכשירים טמאים פתוחים שם לעין כל, ויש מרבים לחטוא ונותנים לנכדיהם לשחק במכשיר הנייד שלהם ב"מ. ועוד רעות חולות ממין אלה ה' ישמור ויציל.

ויש שהקושי נמצא בביתם ובחומותם, לא אליכם ולא לאף אחד מישראל, כאשר ירד אחד מילדי הבית מהדרך הנכונה ה"י, והנכנס לחנות של בורסקי מביא עמו ריח רע. והשאלה נשאלת כיצד להתמודד עם זה.

ואגב אורחא. יש פעמים שצריך לממן ילד כזה גם לדברים שעל פניו נראה שאינם לפי שורת ההלכה, בכדי לקרבו. ולהבין דברינו אספר. כשהייתי באמריקה למען תשכ"ר, פגשתי באחד מהמשולחים והוא צעיר לימים ובן של רב חשוב מהמפורסמים בארץ ובעולם. וסיפר לי שהוא לא הסתדר בישיבות ונזרק מישיבה לישיבה ה"י. עד שפקעה נשמתו ועזב כליל את הישיבה וכו'. ואביו הרב המפורסם אמר לו, שהוא ממון כרטיס נסיעה ונופש בבית מלון לו ולחברו (שהיה כמורה) לירד לאילת לכמה ימים לנפוש שם, ואף ממון הפקיד בידו. והוא קפץ על המציאה ונסע עם חברו על דעת לעשות שם ככל העולה על רוחו, שהיה שם אין מי שיכירוהו. ובהגיעם לאילת בבית מלון פגש אותם אדם, ונתן להם כרטיסים בחינם לכל מיני מקומות, וכך יצר עמם קשר וכו'. והלכו למקומות אלו בחינם וראו שאין ממש בהנאות אשר שם, עד שכלתה נפשם מלהישאר באילת וחזרו לעירם, ומשם התאווה תאווה לתורת ה' וחזר לישיבה וכו'. לאחר כל זאת, התברר לו שאביו היה אחרי כל זה, והאיש ההוא הוא שליחו, ופעל כל זאת בחכמה, כי ראה שללא שהוא (בנו) יחוש שאין בהנאות העולם הזה ממש, יהיה לו קשה לחזור לישיבה. והיום וכה ולאחר נישואיו, הוא משולח מידי פעם ע"י ראש הישיבה לקיום הישיבה.

שאלות אלו כואבות למאוד וקשות להכרעה וכל מקרה ומקרה הוא לגופו. אך יש לידע שתי דברים חשובים בעניין זה. ראשית אין להתפשר כלל וכלל כנגד ה' ב"ה בדברים שהינם גמורים דירעך אל תעזב. כגון אם הילדים נחשפים למכשירים טמאים ואין לאל ידם לשנות הדבר כאשר הם באים עם ילדיהם, אזי אין ללכת כלל לאותו מקום. דבר נוסף יש לידע ולהשריש בלב, שאם אנו נעמוד על דעתנו ונראה לצד השני שאין לנו פשרות בענייני תורה וקדושה, אזי הצד השני יעריך זאת מאוד ויכבדנו.

המשך בעמוד הבא

הראיון חמדתך מלא אמונה מרגש ואף טאג עם מנהל המוסדות הרב אליהו נהרי שליט"א, שהתפרסם בעיתון 'שיבוע' בשבועות האחרונות, מרן עשיית המוסדות' הגאון הגדול רבי יצחק רצאבי שליט"א אמר עליו, שהוא נפלא מאוד ונתתו לו דברים חשובים ודאי לחפצו כעלון בפני עצמו. בעה"ת בל"ז כהוראת מרן נעשה.

מחידושי רבותינו

מוהר"ר שלום ראביי זצ"ל
בחיבורו מנוחת שלום עמ' שמ"ה

הכותל המערבי מיסוד מה היה?

ברור ופשוט הוא, כאשר אמרנו, שהכותל המערבי הוא מיסוד חומת

הה"ב, לא מן העזרה הי' אמנם מגדולי ישראל שפקפקו וחזו דעתם שהוא מכותל העזרה

או המקדש (רדב"ז ח"ב תרמ"ח ותרצ"א, ובעל חיי אדם בספרו שער צדק משפטי ארץ פ"א)

גם בתקופתנו הי' איזה גאונים שדמו כן, כמו הגאון רצ"ה קלישר (כבוד הלבנון תרכ"ג), ואפילו הגאון ר' דוד פרידמן (שם גליון 6) שאינו מודה לושהוא משרה אומר עכ"פ שהוא מהחיל, כמו"כ הגאון רידב"ז בבואו פעם ראשונה אל

הכוה"מ בלית הרב המפורסם ר' יהושע יוסף כלבו (בעל בנים אריאל) לא רצה לגשת אל הכותל בחששו שהוא כותל העזרה, וכאשר פלפל באחת מתשובותיו ע"ז.

אבל כבר נתברר למדי ונראה בחוש שהוא יסוד חומת הר הבית (וכאשר אמרתי אז להגאון רידב"ז זצ"ל ולבן לויתו הרב בעל בנים אריאל), על פי הוכחות הללו:

א) הכותל הזה הלא סומך את ההר, וכותל סומך ההר מכ"ש בגובה כזה לא הי' בעזרה או במקדש, אלא רק בצד מערב הר הבית בעמק. ואף שקרקע הה"ב נאכלה בהרבה, ביחוד בזמן אנדרינוס' (ולכן גבוהה כיום האבן השתי' מהרצפה הרבה יותר מכפי שהייתה בזמן הבית), ואף שרצפת העמק בצד מערב נכסה בהרבה, באופן ש'19 הנדבכים הגבוהים מכוסים וטמונים כיום באדמה — עם כל זה גבוהה עוד היום רצפת קרקע הה"ב מן רצפת המבוא אשר לפני הכותל 7.70 מ'. (כיום שנת תשכ"ט הגובה בערך 9.70 מ' — ג. א.).

ב) והגובה הנפרז של הכותל, הנדבכים אשר למעלה מן הארץ יחד עם י"ט הנדבכים באדמה, מוכיח גם הוא למדי שהוא מיסוד הה"ב, דגובה כותלי העזרה לא הי' אלא ארבעים אמה.

ג) הה"ב חלול למטה במערות וכיפין ע"ג כיפין, ואילו כותל זה יורד בעמקו למטה באדמה עד הסלע.

ד) אורך כותל העזרה, דרום צפון, הי' קל"ה אמה, וכותל זה הלא אורך הרבה יותר. ממקצוע מערבית דרומית עד סוף חלקו הגלוי לפנינו יש כבר יותר מן קל"ה אמה, והוא נמשך והולך לצפון עוד יותר מכפליים, בשרידים בודדים שבתוך בנינים וחצרות.

ה) במקצוע מערבית דרומית הלא מתחבר הכותל עם הכותל הדרומי של הה"ב ובמקצוע דרומית מתחבר עם הכותל המזרחי. באופן שאנו רואים היקף שלושת הרוחות של הר הבית (מלבד רוח הצפון שאינה מסובבת בחומת הה"ב אלא בחומה אחרת שהוקמה אח"כ הלאה לצפון).

ו) והכותל המזרחי מלבד תכונת ארכו ויסודותיו מעידה גם עמדתו (סמוך לשיפולי ההר במרחק 50 אמות וכמ"ש גם הכפ"פ פ"ו) — שהוא באין כל ספק מחומת הה"ב, דאילו הי' מן העזרה אין עוד מקום לכותל מזרח הה"ב על ההר אלא בצלע ההר בשיפולו, וכנודע הי' בין כותל מזרח הה"ב לבין כותל העזרה רק שפוע קטן מעין השפוע שיטנו היום. ומן כותל המזרח עד הכותל המערבי יש לפי מדידות החוקרים 202 מ', וזה מתאים עם רוחב הה"ב ת"ק אמה, בחשבון 60 ס"מ האמה, כדברינו לעיל פ"א.

ז) העזרה הייתה קרובה לצפן יותר מלדרום (כדברינו לעיל פ"א) וכותל זה קרוב לדרום הה"ב יותר מלצפון.

ח) והאבן השתי' במסגד עומר רחוקה מן כותל המערב (היינו מן שער באב כיתונין אשר ממולה) ערך 99 מ' שהוא לפי חשבונו ערך 165 אמה. ואם זוהי האבן השתי' (עמ"ש לעיל פ"א) גם ממנה הוכחה ע"ז. ואף אמנם בכל אופן לא באנו לחשבון מדויק במדת מרחק האבן השתי' אבל עכ"פ לא יתכן לומר שהוא כותל העזרה שיה' בקרבת האבן השתי' בקרוב ל-38 אמה. כל אלה וכאלה מוכיחים את הודאות של החזקה שזהו יסוד חומת הה"ב. ובתחלת האלף הזה לא הי' עדיין מי שפקפק בזה, וכאשר מדבר הכפ"פ (פ"ו) ועוד קדמונים על השערים שבכותלי הה"ב הזכיר דרך אגב "שהם כותלים מחומת הר הבית", ולא מצא לנחוץ לדבר כלל ע"ז (ואחד הגאונים שם ב"כבוד בלבנון" טעה בדבר המפורש בכונת הכפ"פ).

הסיבה לטעות זו, לחשוב את הכותל הזה לכותל המקדש. לקוחה מלשון המ"ר שה"ש (ב' ט') "הנה זה עומד אחר כותלנו אחר כותל המערבי של בית המקדש שאינו חרב לעולם". וכלשון זה גם במ"ר נשא (פ"א ג'). ופשוט לשון המדרש (בטרם נתבררה המדה ותכונת הכותל) הבינו רבים שהמכוון כותל המערבי של העזרה; שנתקדשה בקדושת המקדש. כי מלבד הכונה שלא זוהי השכינה מן הצד המערבי (עי' רדב"ז תרמ"ח) וכדאיתא בזהר שמות (ה' ע"ב) אמר ר"י לעולם לא זוהי שכינתא מכותלא דמערבא דמקדשא דכתיב הנה זה עומד אחר כותלנו — ברור מללו שגם לא חרב הכותל במציאות. וכ"ה גם בתנ"כ (פ"ל) "וישוב פ"א נכנס ר' נתן לבהמ"ק ומצאו חרב וכותל אחד עומד אמר מה טיבו של כותל זה א"ל כו". הרי אמרו על הכות שלא נחרב שהוא הכותל המערבי של בית המקדש. אולם כיום שכבר נחקר הכותל לסביבותיו אין עוד ספק כלל שאין כוונתם לבית המקדש ממש אלא לה שריד של חצר המקדש, והוא חומת כותל הה"ב. וכן מבואר למסתכל גם בלשון המ"ר שם שה"ש באמרם: אחר כותל המערבי של בית המקדש כו' שאינו חרב לעולם ושער הכהן ושער חולדה לא חרבו לעולם עד שיחדש הקב"ה, ושער הכהנים הוא שער שושן במזרח הה"ב "שבו כה"ג השורף את הפרה וכו' יוצאין להר המשחה" (מדות פ"א ג'), ושערי חולדה הלא גם הם בדרום הר הבית. הרי מפורש שנסבו דבריהם על שרידי חומת הר הבית.

בנתיבי החינוך

המושך מהעמוד הקודם

לא אחת כאשר הגעתי לאירועים שמחים התפלאתי לראות שלא עשו מחיצה ואפילו שחלק מהשולחנות היו לגברים לבד ונשים לבד ויותר מזאת 'חרדים' יושבים שם. פניתי למארח ואמרתי לו צר לי מאוד אך קח נא את תשורתו אין אני יכול להכנס לכאן מפני שאין מחיצה. הוא ניסה לשכנעני אבל תשב פה בצד תראה הנה גם שאר החרדים יושבים וכו'. סירבתי בכל תוקף. עקב זאת דאג המארח להשים מחיצות, וחלק מהפעמים המארח אף הפטיר כנגדי, אתה חרדי אמיתי אין אצליך משחקים!

וכשיורעים מראש שהאירוע אינו כשר וא"א להכנס כלל לשם. כדאי להגיע קודם ליום האירוע לבית בעל השמה עם המתנה ביד. ולישב אצלו באהבה ובחיבה ולתת לו המתנה, ולומר לו הייתי שמח מאוד לבוא לשמחתך אך יודע אתה שנבצר ממני הדבר, על כן באתי במיוחד לביתך וכו'. והניסיון הוכיח שהם מעריכים מאוד מי שמתנהג כך, ולא רק שלא נעשה ריחוק אלא אדרבה נעשה קירוב בין הנפשות, ומוזה לאט לאט מתקרבים לתורה ולמצוותיה.

לרפואת
מרדכי בן שלמה
בשכחע"י

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

פתרונות לפרשת 'נשא'
אחודה חידה! מספרי הנשיאים,
לכולם הוסף ה' בתחילתם,
מלבד עשתי עשר ושנים עשר.
הזכרה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה: שבוע אחרון לפתרונה!

אחיה חידה!
שניהם עשו אותו מעשה
לגדול הוא פורענות
ולקטן הוא טבעיות
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

להצלחת ר' אברהם בן זכריה מדויל הי"ו
הוא וכל בני ביתו

מהליכות אבותינו

תורה שבעל פה כפיטוטה

נתפרסמה עדתנו הקדושה בפי כל בידיעתם ע"פ את התורה שבכתב ובקיאאותם בתרגום. אך יש לידע שלא זו בלבד אלא אף תורה שבעל פה רבים מבני עמנו ידעו חלקים רבים ממנה בע"פ וקיימו בעצמם תורה שבעל פה כפיטוטה. וכל זה על אף שלא היו קיימים בזמניהם כוללים וכיו"ב, אלא עמלו לטרף ביתם ביגיע כפם לצורך קיום הבית, ואף גם אז היו משננים יחדיו או כל אחד לחוד במקום עבודתו תוך כדי עבודתו, ובהתמדה בשאר עיתותיהם. רבים הסיפורים עליהם, כאן נעלה את שכתב בספר 'מעשה נסים' על אביו הרב נסים קראוני זצ"ל (עמ' קצ"ח): "א"א זצ"ל היה מרבה לספר אודות הגאונים בית משפ' נחום בהתרגשות רבה ואמר כמדומה לו שיודעים הם את רוב מדרש רבה בע"פ", והיה מספר כי מארי יוסף נחום היה מרבה בשאלות מן המדרש "מנין לנו מקראי" והיה דורש להביא לפניו ראיות מן המקרא מן הנביאים ומן הכתובים. ופעם כשלא מצאו תשובה לשאלתו, פנה אחד מתלמידיו ואמר לו בבדיחותא: "מארי, אתענה ארבעים תעניות כדי שתשכח את המילים 'מנין לנו מקראי'".

וכן ידוע שהיו יודעים סדרי משניות שלמים בע"פ עם פי' רע"ב מלה במלה, וסיפר אבא זצ"ל שראה את מארי יוסף נחום בשעת השינה ושפתיו נעות, שהיה פיו ממלמל בדברי תורה. ומן הראוי להזכיר שאף אנו ראינו שאבא מארי זצ"ל לא פעם היה גורס פסוקי תורה בעת שנתנו. ומיד כשהיה נייער משנתו היה נוטל ידיו ומברך ברכות השחר, וגורס משניות בע"פ עם פי' רע"ב. הסבא זצ"ל שהיה ממשיכמי קום (כפי שהרחבנו לעיל) כשהיה מתעורר ומוצא למארי יוסף גורס משניות, פלט מפיו בהתפעלות "מי הקדימני ואשלם".

ושמעתי ממארי יחיא אלשיך זצ"ל בעת הספידו את מארי סעיד נחום זצ"ל אחיו של מארי יוסף נחום כי נכח בעת שעסקו מארי יחיא נחום ובניו בתורה, והיו עוברים ממשנה למשנה, עד שהגיעו למשנה אחרונה בסדר טהרות "אמר ריב"ל עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות, שנא' להנחיל אהבני יש ואוצרותיהם אמלא". ואז פתחו פיהם בדברי קבלה ורזי תורה. אמר שכמדומה לו שהיו יודעים את כל ספר "היכל הברכה" (ספר קבלה להאדמו"ר מקאמרנא) בע"פ. עכ"ל.

וב"ה שזכינו שבדורינו זה התעוררו רבים לדבר זה ובפרט במשכננו הקדוש ת"ת 'עטרת חיים' אשר מידי יום ביומו נבחים התלמידים על מאות פסוקים ומשניות בע"פ, ללא גוזמא. אשריהם ואשרי חלקם ותפארת זקנים בני בנים.

ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מותוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל

הקדש (במדבר ת, יט)

ואתנה את הלויים וכו'. רבותינו ז"ל אמרו במדרש, למה נשנו כאן בני ישראל חמשה פעמים, כנגד חמשה חומשי תורה, ללמדך שישראל חביבין לפני הקב"ה כחמשה חומשי תורה.

ונראה עוד לומר, כי הבכורים נתחייבו ליתן חמשה שקלים פדיון, שנאמר (במדבר יח, טז) ופדיון מבן חודש תפדה, ובכורי ישראל שבאותו הדור נפדו בלויים, לבד מאותם מאתיים שבעים ושלוש שלא היה כנגדם בן לוי לפדותם. ולפיכך נכפלו ישראל כאן חמשה פעמים, כנגד חמשת שקלים שהם חייבים ליתן, לפדות עצמן מן הכהונה והלויה שהיתה בהם.

ומה שנתחייבו ליתן ה' שקלים הוא, כמו הערך הקצוב למי שנערך, שנאמר (ויקרא כו, ו) ואם מבן חודש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף.

או הוא על מה שחטאו הבכורים בעגל, ועברו על עשרת הדברות. ואמרו חכמנו ז"ל שבלוח ראשון כלולים מה שיש בלוח שני, לפיכך נתחייבו ליתן חמשה שקלים.

או נאמר ע"פ מה שאמרו חכמנו (שמות רבה מח, ו) ישראל גבנו השור שבמרכבה כשעשו העגל, הביאו חמשה כלים לכפר עליהם, שנאמר (שמות לה, כב) חת ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב, משום שנאמר (שם כא, לו) חמשה בקר ישלם תחת השור. ואף כאן כן כיון שהבכורים הקריבו לפני העגל, נתחייבו ליתן חמשה שקלים כסף.

והטעם המדבר על ענין הערכין נ"ל עיקר, שכן נתחייבו הבכורים כמו הערך הנוצר בפרשת בחוקתי.

(רבינו יחיא אלשיך זצוק"ל עמ' לה)

בדרכיהם אתהלך...

ספר התורה המקודש "דוד" (חלק ב')

בביקורת שנעשתה במטוס, לא נתגלו הספרים, אף שהיו מונחים על ברכיו, וכאילו הוכו הבודקים בסנוורים.

כשנכנס ר' עואץ צ'אהרי לארץ ישראל, בא הרב עואץ מנחם להקביל את פניו. כששמע כי הביא עמו גם את ספר התורה שלו, זלגו עיניו דמעות שמחה. לשאלתו כיצד הצליח להכניס את שני הספרים לתוך נרתיק אחד, שח לו את כל המעשה המופלא.

מתוך סקרנות, ניסה הרב עואץ מנחם להכניס שוב את הספר "צמח" לתוך הנרתיק של הספר "דוד", אך לשוא. הנרתיק אינו מכיל את שניהם, ואינו נסגר אפילו למחצה. גם משקלם הטבעי חזר להיות כבראשונה. אמר לו ר' עואץ צ'אהרי: "צמח" ו"דוד" אינם מצטמצמים כעת, כי אין השעה מחייבת זאת".

כעבור זמן, ירדה קדושתם של הספרים "צמח" ו"דוד", בעקבות תיקונים שנעשו בהם.

(זכרון תימן עמ' קנב)

פניני הלכה

מנהגינו בסדר חלוקת וטעימת הפת לאחר ברכת המוציא

כתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בשע"ה (סי' כ"ח ה"י) וז"ל: יש נוהגים שהמברך טועם תחילה, ורק אח"כ מחלק למסובין (ולאשתו תחילה, ואח"כ לשאר המסובין), משום הפסק. ויש נוהגים לחלק למסובין קודם. בתחילה פורס לעצמו, ואח"כ לאשתו, ואח"כ לשאר המסובין, וכולם ממתינים עד שהוא גומר לחלק וטועם, והוא מדרך המוסר כדי שלא יראה כרעבתנות לא הבוצע ולא המסובין. ששהיה בשתיקה לצורך, לא הוויא הפסק.

ובעיני יצחק שם כתב הרב מרדכי אלימלך שליט"א: הא דיקדים אשתו לשאר המסובין, מקור הדברים הוא משער הכוונות בדרושי ליל שבת דף ע"ב. אמנם כשנמצאים עמו אנשים שחייב בכבודם כגון הוריו, חשיב חסרון כבוד אם יתן לאשתו תחילה. ושמעתי עצה בשם הרב המקובל סלמאן מוצאפי זצ"ל, שיבצע פרוסה לאשתו מיד לאחר שבוצע לעצמו, אבל לא יתננה לה מיד אלא יניחנה לצידו. ואחר שבצע ונתן לאותם שחייב בכבודם, יתן הפרוסה שבצע תחילה לאשתו, ובוה יוצא ידי כולם.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב סעדיה עזאמי זצ"ל
נולד בשנת תרל"ח בערך
בכוחלאן מצפון מערב
לצנעא.
למד תורה אצל מרי יוסף בן
שלום דאודי.
החליף בתפקיד את רבו,
ושמש ראש הקהילה בעיר
במשותף עם מרי עואף בן
חיים.
כדרכם של מנהיגי תימן
שימש רב מוהל ומקדש
וכדומה.
היה מקובל גם על השלטון
והמוסלמים.
נפטר בכוחלאן, בשנת
ה'תש"ג בערך.

תפארת בנים

ממשיכים ללא הפסקה בשינוי פסוקים ומשניות בע"פ, בזמני ההפסקות ואחר סיום
הלימודים, וצוברים נקודות ורוכשים פרסים.
בתמונה: ממתנים בתור בהפסקות להבחן אצל הבוחנים

התלמיד הנעלה
יוסף שלום דמארי נ"ו
בסיום מסכת ברכות
יה"ר שיזכה לסיים את כל
הש"ס בידיעה והבנה

מתלמידי הגנים בשמחת חג השבועות

התודה...

הברכה...

לכל קוראי חראצון
אשר התפרסם בעיתון שביעי,
ועל תגובותיהם הנלהבות
המשמחות ואף המעודדות.
יה"ר שנוכח כולנו לעור ולפקוח
עיננו וליישר דרכנו, לעשות
רצונו רצונו באהבה ובשמחה,
להשלים תקוננו בזה העולם כפי
שחפץ ברא עולם, וכמובא
בספרים הקדושים שכל אחד
ואחד שיריד לזה העולם בעדה
מסוימת, תיקונו הוא בעדתו היא
בלבד, וכל המשנה ידו על
התחתונה, ומאן דבעי למהוי
חסידא לקיים מילי דאגות, וזכות
אבותיו תעמוד לו ולזרעו אחריו.

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"ץ ורבו"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תש"פ

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תש"פ הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5
לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכפ

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:

e0504150896@gmail.com